

50. Jaké měl Ježíš politické postoje?

Jedna z 54 částých otázek o Ježíši Kristu a církvi, na které odpovídá tým profesorů historie a teologie Navarrské univerzity.

31.10.2023

Ježíš byl před římskými autoritami obviněn z podporování politické vzpoury (srov. Lk 23,2). Když Pilát rozvažoval, jak s tímto případem naložit, přesvědčovali ho, aby Ježíše odsoudil na smrt: „Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se

dělá králem, staví se proti císaři“ (Jan 19,12)! Proto bylo na titulus crucis (Titul/Tabulka Kříže), kde se uváděl důvod odsouzení, napsáno: „Ježíš Nazaretský, král Židovský“.

Jeho žalobci si vzali za záminku kázání, v němž mluvil o Božím království, království spravedlnosti, lásky a míru, a prezentovali ho jako politického nepřítele, který by nakonec mohl Římu přivodit problémy. Ale Ježíš se přímo v politice neangažoval, ani nestál na straně žádného z táborů nebo proudů, do kterých se zapojovaly se svými názory a politickými projevy lidé tehdejší Galileje nebo Judska.

To však neznamená, že by si Ježíš nevšímal důležitých otázek společenského života jeho doby. Vždyť jeho zájem o nemocné, chudé a potřebné neprošel bez povšimnutí. Bez rozdílu hlásal spravedlnost a především lásku k bližnímu.

Když vešel do Jeruzaléma, aby se účastnil svátku Velikonoc, dav ho prohlašoval za Mesiáše a volal, jak šel kolem: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ (Mt 21,9). Ale Ježíš nevyhovoval politickým očekáváním, se kterými si lid Mesiáše představoval: nebyl to vojevůdce, který by přišel se svým vojskem změnit situaci, ve které se nacházel, ani to nebyl revolucionář, který by vyvolal povstání proti římské moci.

Ježíšův mesianismus můžeme pochopit jen ve světle zpěvů Služebník trpící, o němž Izaiáš prorokoval (Iz 52,13 až 53,12), že se obětuje na smrt za vykoupení mnohých. Tak to jasně chápali první křesťané, když uvažovali pod vlivem Ducha svatého o tom, co se stalo: „Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On nezhřešil a nikdo

od něj neslyšel nic neupřímného. Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší" (1 Petr 2,21-25).

V některých novějších životopisech o Ježíšovi se při úvahách o jeho postoji k tehdejší politice zdůrazňuje, jak různorodé muže si vybral za apoštoly. Obvykle se uvádí Šimon, kterému říkali Horlivec (srov. Lk 6,15) a jenž býval radikálním nacionalistou, i podle své přezdívky, a který se účastnil boje za nezávislost lidu na Římanech. Někteří jazykoví znalci této oblasti ukazovali také na Jidáše Iškariotského, neboť jeho přezdívka Iškariot by mohla být lidovým, řeckým přepisem

latinského slova *cicarius*, naznačující sympatizanta nejextrémnější a nejnásilnější skupiny židovského nacionalismu. Naopak Matouš byl výběrčí daní pro římské úřady, „celník“, neboli kolaborant politického režimu ustaveného Římem. Další jména, například Filip, znamenaly, že tito pocházeli z řeckého prostředí, které bylo v Galileji velmi etablované.

U uvedených údajů se mohou vyskytovat sporné jednotlivosti a nebo se mohou spojovat některé z těchto osob s politickými postoji, jež se prosadily teprve o několik desetiletí později. Přesto v každém případě dobře popisují skutečnost, že ve skupině Dvanácti byli lidé velmi různorodí. Každá měla své vlastní názory a postoje, a všichni byli povoláni Ježíšem k jednomu úkolu, jenž přesahoval jejich politickou příslušnost a společenské postavení.

54 otázek o Ježíši Kristu a církvi

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
50-jake-mel-jezis-politicke-postoje/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/50-jake-mel-jezis-politicke-postoje/)
(06.08.2025)